

Száz meg száz kiutasított magyart tettek át a határon a szerb csendőrök

24 óra alatt kellett elhagyni otthonukat a szerencsétlen magyaroknak - Megdöbbenő részleteket beszélnek a szerbek barbarizmusáról a kiutasított emberek

Magyarok rémnapijai a szerb terror uralma alatt

A szeged-rókusi vasúti állomásra kedden délelőtt a Jugoszláviából befutó vonattal két kocsihoz összeszűfolva,

97 újvidéki és zombori magyar érkezett.

A város nyomban bizottságot küldött ki a pályaudvarra Tóth Béla helyettes polgármester vezetése alatt. Megrendítő látvány fogadta a bizottságot. Fáradt, álmotlanságtól agyongyötört emberek, jajveszékelt asszonyok, síró gyermekek, úgyhogy percekig tartott, míg a bizottság valamennyire meg tudta nyugtatni őket. Tóth polgármester helyettes kijelentette, hogy tőle telhetően

gondoskodik arról, hogy a kiutasítottak ne szenvedjenek szükségét.

Buóc főkapitányhelyettes intézkedésére a kiutasítottak személyi adatait feljegyezték és megállapították a kiutasítás okát.

A kiutasított emberek borzalmas előadásból felhőborító kép bontakozik ki. Elmondták, hogy most 97 embert utasítottak ki a szerbek, de

néhány nap múlva még többszáz boldogtalan magyar követi őket szomorú sorsukban.

Egy volt vasúti tisztviselő könnyezve mondta el, hogy hétfőn a késő esti órákban idézett kapott, hogy másnap délelőtt jelentkeztek az újvidéki rendőrségen. Itt aztán

tudták vele, hogy azonnal el kell hagynia a várost és az országot.

Kétségbeesetten kérte a rendőrséget, hogy legalább annyi időt adjanak, amíg összeomagothajja értékesebb holmiját, de ezt a kérést megtagadták. Csak azt engedték meg, hogy leánya, akinek üzlete van Újvidéken, még egy napig a városban maradjon, amíg üzletét lefolyozhatja és lezárja. Utána azután a leányának is el kell távoznia. Az idős ember 1907 óta lakott Újvidéken.

Borovics Béla géplakatost, aki 30 éve él a szerbek által megszállt területen, most

16 tagú családjával utasították ki.

A legkisebb gyermek három esztendő. — Mindenünk ottmaradt — panasolja. — Tegnapelőtt vágtam dísznót, beszóva ottmaradt kis újvidéki házamban.

Mindent be kellett zárom és a házat és a kertét egy jó szomszéd gondjaira bízom. Évenként többször megpróbáltam az optálat elintézni, de ezt mindannyiszor megtagadták tőlem. Rendkívül szigorúan bírtak velünk. Szabadkától kezdve, az egész útonalon csendőrök őrizték bennünket. A kocsihoz bezarva tartottak mindnyájunkat.

Kétéves, meg másfél-hónapos lelencházi gyerekeket is kiutasítottak a szerbek

A szerb rendőrség a legkíméletlenebb módon bánt el a kiutasított magyarokkal. Este kilenc órától hajnal három óráig jártak végig az újvidéki detektívek az ott élő magyarokat és köztük velük, hogy másnap kedden jelentkezzenek a rendőrségen. Ott

kidáták a parancsot, hogy este tíz óráig el kell hagyni a várost, nemcsak a magyar állampolgároknak, hanem még azoknak a magyaroknak is, akik optáltak.

Amikor az állomásra érkeztek, mindannyian kaptak egy-egy számat, azután betértek a vagonokba. Attól a perctől kezdve nem hagyhattuk el a többi helyünket. Horgoson csatlakoztak hozzájuk a Zomborból kiutasított magyarok, akikkel együtt csendőrök őrizték őket a magyar határig.

— Annak jellemzésül — beszélte az egyik —, hogy hogyan bántak velünk, el kell mondanom, hogy

a házastársakat is elválasztották egymástól.

Ha a férj, vagy a feleség szerb nemzetiségű volt, ott maradhatal, de a magyar származású házastársnak el kellett hagynia az országot.

Velünk jött egy kétéves lelencházi apróság,

akiről megállapították, hogy szülei magyarok.

Székelési zavarok, vastagbélhurut, puffadás, félelemérzés, bódultság, migrén és általában rosszulletés esetén a rendkívül enyhén ható természetes „Ferenc József” keserűvíz a gyomor és bélcsatorna tartalmát gyorsan kiüríti a bélmirigyek működését élénkíti, a vérkeringést előmozdítja, a tartós megkönnyebbülést szerez Gyomor és bélspecialisták a Ferenc József vizet úgy férfiaknál, mint nőknél és gyermekeknél teljes eredménnyel alkalmazták.

de nem ismerik a szülők tartózkodási helyét és ezért

kosárba tették és ránkbiták,

hogy Szegeden adják át a magyar hatóságoknak, mert magyar gyerek.

Kiutasítottak egy másfélhónapos lelencházi gyereket is,

aki édesanyjával együtt volt az újvidéki lelencházban.

Borzalmas részleteket beszélnek el a szerencsétlen magyarok a Bácskába telepített komitászok, az úgynevezett esztendő garázdálkodásáról.

Ezek a felfegyverzett rablók a szerb király meggyilkolása óta türhetelenné teszi a magyarok helyzetét. Felfegyverkezve, halálfejes jelvénnyel kabátjukon járják be a várost és

ahol — különösen az esti órákban — egy magyart érnek, bántalmazzák.

A magyarok az esti órákban már nem is mennek ki az utcára. A rendőrséghez pedig hiába fordulnak védelemért.

Szegedre a rendőrség megállapítása szerint Újvidékről 70 kiutasított jött: ezek között egyedülálló 16, családfő 17, családtag 37. Zomborból 27 kiutasított magyar érkezett: ezek között egyedülálló 6, családfő 7, családtag 14.

Szerdán délután Szeged város tanácsa Tóth Béla dr. helyettes polgármester elnökletével összeült, hogy megtárgyalja a kiutasítottak helyzetét és a legmesszebbmenően gondoskodjunk sorsukról.

Többszáz kiutasított magyar Kelebián

A Szegedre érkezett kiutasítottakon kívül még 158 magyart utasítottak ki,

ezenek részben Újvidékről és Zomborból valóok, részben pedig Szabadkáról.

A kelebiai határrendőrség vezetője, Balogh rendőrkapitány a következőket mondotta:

— A kiutasítottak között vannak olyanok, akik rövid tartózkodásra, látogatásra, vagy üzleti célból mentek Jugoszláviába és vannak olyanok, akik az elszakított terültre valók,

ott születtek, szüleik is ott éltek

és csak az ottani hatóságok késedelmeskedése miatt nem kapták meg a jugoszláv állampolgárságot.

— Tegnap délután kezdődtek a tömeges kiutasítások. A déli vonattal 66 ember érkezett, a szerda reggeli vonattal 58 és a déli vonattal 34 ember.

Tizenhárom vagonba zsúfolva közel 500 kiutasított érkezett szerdán délután Szegedre

— A KIS UJSÁG KIKÜLDÖTT TUDÓSÍTÓJÁTÓL —

Azok a menekültek, akik délelőtt érkeztek meg Szegedre, jelezték, hogy újabb nagyobb csoportok érkeznek néhány órában belül. Délután 5 óra 58 perckor valóban befutott a szabadkai vonat. Rendes körülmények között nyolc-tíz kocsihoz szokott állani ez a személyvonat, most azonban

tizenhárom vagonba zsúfolva volt kiutasítottakkal,

akiknek egy része a vagonok tetején és a lépcsőkön utazott és a szitáló esőben száz meg száz torok kiabált:

— Eljén Magyarországra!
Ahogy a vonat megállott, idős asszonyok és öreg magyarok térdre vetették magukat,

volt, aki megcsókolta a földet

és összetette a kezét:

— Hála legyen a jó Istennek, csakhogy ismét itthon vagyunk, húsz keserves, borzasztó esztendő után...

A szegediek elrézkenyülve, tüntető szeretettel és együttérzéssel fogadták a szerencsétlen menekülteket, akiket

vad príbékek módjára vettek körül éjszaka tizenegy és tizenkét óra közt a szerb csendőrök a különböző megszállt területű községekben és városokban

azzal a belgrádi utasítással, hogy pillanatra se távozzanak mellőlük és a legközelebbi vonatra erőszakolják fel valamennyit, fiatalot, öregot, férfit, nőt és gyermeket, egészségesit, sőt súlyos beteget is.

Számbevették az áttett magyarokat. Kiderült, hogy Horgos községből 270-en, Regőcéről 78-an, Körtéről és környékéről úgyszólván minden kispolgácsalódot áttettek. Szabadkáról 80-an érkeztek. Örszállásról pedig, amely németajkú, 48 németet utasítottak ki és tettek át a trianoni határon.

A horgosiak elmondották, hogy a község fele lakossága itt van Szegeden! A község utcái és házi elnevelkedtek és őrösen, kitért ajtókkal látogatók. Az istállóknak a szarvas-

Az érkezők arról beszéltek, hogy még több száz kiutasításra számítanak.

Visszakergetik a keltős birtokosokat a dunántúli határszéleken

Megirtuk, hogy a szerbek a trianoni határ mentén olyan intézkedésekbe fogtak, amelyek a keltős birtokosok ellen irányulnak. Mint a határmenti lakosság tapasztalja, az a vad gyűlölet, amely elfogja most a szerbeket, mindinkább elfajul.

Már a kisgyermekektől is félnek a szerbek

A megszállott területről áttoloncoltak a trianoni határon egy négyéves kisleányt

— A KIS UJSÁG TUDÓSÍTÓJÁTÓL —

Kedden reggel félhétkor, mikor a kelebiai vonat megérkezett a keleti pályaudvarra, nagy feltűnést keltett egy riadt szemű, pöttyös fehér-sapkás szőke kisleány, akinek kis kabátjára hatalmas fehér cédula volt tűzve. A cédulán a következő sorok állottak:

„Várossy Jucika Zomborból utazik Anyához! Övegy Várossy Andráshoz, Budapest, VIII., Nagyujváros-utca 23. I. em. 10. Anya vár Kelebiánán!”

A pályaudvaron tartózkodók körülverték a csöppényt, akit egy szomorúarcú fiatal szőke asszony kísért: az édesanya.

Várossy aztán elmondta az érdeklődőknek, hogy férje az OTI tisztviselője volt, annak halála után két hónappal született meg a kis Juci. Mivel ő a csekély nyugdíjból nem tudott megélni,

szülei, akik a szerbek által megszállt területen, Zomborban laknak, magukhoz vették a csecsemőt.

Négy esztendő óta Várossy Jucika nagy-szüleinelél lakott.

Az elmúlt hétfőn a kis Juci nagypapja szigorú irást kapott a zombori rendőrségtől, hogy négyéves kis unokájának huszonnyolc órában belül távoznia kell a városból, mivel ott tartózkodása, mint nem odavaló születésűnek,

Tizenhárom vagonba zsúfolva közel 500 kiutasított érkezett szerdán délután Szegedre

— A KIS UJSÁG KIKÜLDÖTT TUDÓSÍTÓJÁTÓL —

marhák bögnak, a lovak izgatottan kapálnak, az ólakban a díznők és malacok éhesen ordítognak, nincs aki törődne a sok jószággal.

Azok a horgosiak, akik még ottmaradtak, dermedten várják, mit hoz a holnap nap.

Az a meggyőződésük, hogy azért teszik át a magyarok százait, sőt ezreit ilyen sietve, hogy az üresen maradt portákat a komitászok elrabolhassák és az üres fézkeket vad rákok elfoglalják.

Megrendítő eseteket mondanak el. A határszél közlül legalább ötszáz földművelő, aki egyáltalán nem politizál s akiknek a nagy része odaát született, a régi Nagy-Magyarország áldott földjén.

Van 75 éves világatlan, aki alig tud megnyugodni, hogy most már nem kell tovább menekülnie.

Péter Istvánné horgosi asszony négy apró gyermekével érkezett és csak

húszéves deli fiát látja, akit a szerbek besoroztak és aki aznap érkezett 15 napi szabadságra Horgosra,

amikor az anyját két csendőr az állomásra kísérte és azt sem engedték meg, hogy áttelelje és megcsókolja szerb ruhába öltözött katonafiát.

Mindenki szeretettel veszi körül azt a kilencéves kis cigányrudát, aki apa, anya nélkül jött. Előre megmondták neki, hogy azért, mert magyar nótát muzsikált, kizsuppolták és szinte megrendítően csodálatos, hogy a kisgyerek görcsösen ragaszkodott a hegedűjéhez és azt is áthozta.

Az ágyból ráncigáltak ki az embereket

Szeged város hatósága mindent megtesz, hogy valamennyire megnyugtassa a szerencsétleneket, akik huszonnyolc óra óta egy kórty italt nem ittak, se egy darab kenyeret nem láttak. Az összes iskolák tornacsarnokait átala-

A szerbek a Somogy, Zala és Bács megyékkel határos részekben megerősítették a határmenti őrségeket és a keltős birtokosok előtt teljesen elvágták az utat.

A kijelölt határátelők szakaszokról könyörtelemül küldik vissza a magyar keltős birtokosokat. A csurgói, barcsi, nagyatádi és szigetvári főbírói hivatalhoz naponta érkeznek be a panaszok, hogy a keltős birtokosok nem tudnak átmenni a határon túl levő birtokaikba.

A magyar közigazgatási hatóságok a héten több ízben telefonon érintkezésbe léptek a kaproncai főbíróval, aki kijelentette, hogy neki nincs semmi kifogása a határátlépés ellen, de

a szerb katonai hatóságok vették át a rendelkezés jogát és így a polgári hatóságok nem rendelkezhetnek.

Ezzel szemben a szerb katonai parancsnokságok a legmerevebben elzárkóznak a megkeresések elől. A határon ott állanak a szürnyos szerb katonák továbbra is állig fegyverben és küldik vissza a többszáz kilométeres határszakaszról a magyar keltős birtokosokat.

A szerbiai magyarok üldözése miatt felakasztotta magát

Csösti István 22 éves hercegszántói gazdalogényt annyira bántotta a magyar kisebbségnek jugoszlávai üldözése, hogy búskomorságba esett, majd lakásán felakasztotta magát és meghalt.

állambiztonsági szempontból nem kívánatos.

A cseppnyi kislánnyal nagyszülei alig tudták megérteni, hogy el kell válniuk. Mivel a kisgyermeket elfoglaltságuk miatt nem kísérhették el, jól felöltöztették az útra, minden holmiját kosárba tették, azután hatalmas cédulát tűztek a mellére. A nagypapja

Zombortól elkísérte Szabadkáig, de tovább nem mehetett.

Táviratban értesítette ezért a leányát, a kis Juci anyját, hogy menjen a csöppény elé Kelebiára, a trianoni határátolomástig. Várossy azonban később kapta meg a táviratot, úgyhogy

már nem tudott kislánya elé utazni és a keleti pályaudvaron várt.

Azok, akik a kis Jucival utaztak, elmondták, hogy a cseppnyi lány egész éjjel ébren volt, de senkivel nem szőtt egy szót se. Csak amikor síró szemű édesanyja megölelte, eréd meg a nyelvecskéje és panasolta el szomorú sorsát. Várossy nyomban táviratozott szüleinek, hogy kislánya megérkezett, a kis Juci pedig az édesanyja mellett szomorúan emlékszik majd vissza, hogy milyen furesa módon kellett otthagynia Zombort, a nagymamát és a nagypapát.

Tizenhárom vagonba zsúfolva közel 500 kiutasított érkezett szerdán délután Szegedre

— A KIS UJSÁG KIKÜLDÖTT TUDÓSÍTÓJÁTÓL —

kítettük és késő este már csoportokban szállították el valamennyit, a betegkekről és elaggott gyenge emberekről még külön is gondoskodtak. Mint, akit taglóval fejbérvágtak, úgy áll révedezve mind ahány: nem értik, hogy ő, akik odaát születtek és a szüleik meg a dédapák is ugyanazt a földet munkálták és magyarul beszéltek,

hogyan voltak kiüldözhetők ma, amikor béke van és amikor nem tettek semmi rosszat.

Senkinek nem engedték meg, hogy bármit értseket magához vegyen, vagy hogy jó ismerősei és rokonai körében megbeszéljék, hogy az ott maradt ingóságok, ingatlanok, valamint jószágaik további sorsát a kezükbe vegyék.

Majdnem mindenkit az ágyból ráncigálták ki

és a legdurvább módon kényszerítették, hogy tőlük telhető gyorsasággal menjenek ki a pályaudvarra. Senki előtt nem indokolták meg, hogy tulajdonképpen miért üldözték ki őket.

Ezernél több magyar Uvidékről

A menekültek közül azok, akik a legértelmesebbek és sok mindentől tudnak, azt beszélnek, hogy

ma, esztendőközben még több ember jön át a trianoni határon, mint szerdán.

Most kerülnek sorra a beljebb eső részekből azok a szerencsétlen magyarok, akiket szintén kiutasítottak a szerbek és kényszerítették arra, hogy órákon belül elhagyják otthonukat, de akik még nem érthettek a határra. Legelső sorban újvidékiekről van szó, amely városból és annak környékéről állították

ezernél több magyar érkezik, talán órákon belül!

A szerbek legnagyobb dühe az újvidékiek ellen fordult valamelyik okból és az ottanának az élte napok óta pakol. I. 5.